

جزوه‌ی شماره‌ی ۶

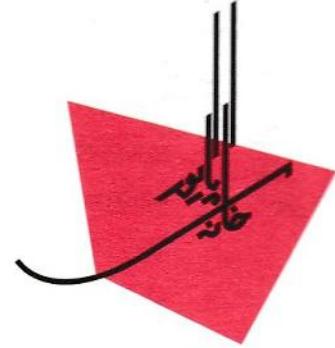
پوشه‌ی ۶

مقابله و حاشیه نویسی
و جدید طهرانی از آناد

(پارتیتورو و پارت‌ها)
و دونوازی سه‌تار و سنتور

ساخته‌ی احمد عبادی و
فرامرز پاییور

PAYVAR
FOUNDATION

سرشناسه: عبادی، احمد - ۱۲۸۵ - ۱۳۷۲.
عنوان و نام پدیدآور: قطعه‌ای برای سه‌تار و ارکستر؛ (پارتیتور و پارت‌ها) دونوازی سه‌تار و سنتور / ساخته‌ی احمد عبادی، فرامرز پایور؛
مقابله و حاشیه‌نویسی وحید طهران آزاد؛
مشخصات ظاهری: ۲۰ صفحه؛ پارتیسیون؛ ۳۴ × ۲۴ سانتی‌متر.
قویست: خانه‌ی پایور؛ جزوی؛ شماره‌ی ۹۷۹۰۰-۹۰۱۴۶۷۳-۱-۶؛
شایم: ۹۰۱۴۶۷۳-۱-۶؛
وضعیت قویست نویس: فلیبا
موضوع: موسیقی برای سه‌تار (دونوازی) - پارتیسیون
موسیقی برای سنتور (دونوازی) - پارتیسیون
شناخته‌ی افزوده: پایور، فرامرز؛ ۱۳۱۱ - ۱۳۸۸.
شناخته‌ی افزوده: طهران آزاد، وحید - ۱۳۵۵.
شناخته‌ی افزوده: موسسه فرهنگی هنری خانه هنرخواز MT۶۵۴
ردی‌بندی کنگره: ۷۲۳/۷۸۹
ردی‌بندی دیوی: ۸۷۶۵۶۱؛
شماره‌ی کتابشناسی ملی:

A piece for Setar and Orchestra

(Score and Parts)

Ahmad Ebadi - Faramarz Payvar

Setar and Santur duet

Arranged by: Faramarz Payvar

Footnotes: Vahid Tehrani Azad

Computer Notation: Iman Bahrami, Nazanin Ghanizadeh

Notation Proofreading: Ramtin Nazarijou,

Payam Yousef, Nazanin Ghanizadeh

Textual Edit: KaamaaNoghteh (Khashayaar Fahimi)

English Translation: Mehrdad Gholami, Payam Yousef

"Payvar Foundation" Staff: Mina Oftadeh, Vahid Tehrani Azad, Mohammad Eftekhari, Farhood Safarzadeh, Hamid Fathollahzadeh, Azam Shadpour, Nazanin Ghanizadeh, Ramtin Nazarijou, Iman Bahrami, Khashayar Fahimi, Shayan Ghiasseddin, Payam Yousef, Mercedeh Sadeghi Ashrafi, Fatemeh Farhadi and Ali Samadpour

Art Direction & Graphic Design: Studio Mell

Omid Nemalhabib, Mahsa Gholinezhad

Font in use: Progress-Melli

Dimensions: 34×24 cm

Paper Type: Bulky 60 gr

Print: Studio Tabl | Hooyar Asadian

Printing Supervisor: Hossein Soltani

First Edition/ Winter – 2022

Five Hundred and Fifty Copies

ISBN: 979-0-9014673-1-6

Price: 220000 Tomans

قطعه‌ای برای سه‌تار و ارکستر

(پارتیتور و پارت‌ها)

ساخته‌ی احمد عبادی - فرامرز پایور

دونوازی سه‌تار و سنتور

تقطیم: فرامرز پایور

مقابله و حاشیه‌نویسی: وحید طهران آزاد

نوت نویسی: ایمان بهرامی، نازنین غنی‌زاده

نسخه خوان نویس: رامتین نظری جو،

پیام یوسف، نازنین غنی‌زاده

ویراستار: کامانچه‌های (خشایار فهیمی)

ترجمه: Mehrdad Gholami, Payam Yousef

همکاران «خانه‌ی پایور»: مینا افتاده، وحید طهران آزاد،

محمد افتخاری، فرهود صفرازاده، حمید فتح‌الله‌زاده،

اعظم شادپور، نازنین غنی‌زاده، رامتین نظری جو،

ایمان بهرامی، خشایار فهیمی، شایان غیاث الدین،

پیام یوسف، مرسدۀ صادقی اشرفی، فاطمه فرهادی

و علی صمدپور

مدیریت هنری و طراحی گرافیک: استودیو ملی

امید نعم الحبیب، مهسا قالی‌نژاد

فوتو استفاده شده در این جزو: پروگرس مل

قطعه: ۳۴×۲۴ سانتی‌متر

نوع کاغذ: بالکی ۶۰ گرم

ناظارت بر امور چاپ: استودیو طبل / هویار اسدیان

ناظر چاپ: حسین سلطان

چاپ اول / زمستان ۱۴۰۰

تیراز: ۵۵۰ نسخه

شایم: ۹۷۹۰۰-۹۰۱۴۶۷۳-۱-۶

قیمت: ۲۲۰۰۰ تومان

جزوه‌های «خانه‌ی پایور» به استناد دست‌نویس‌های فرامرز پایور، مقابله، حاشیه‌نویسی و چاپ‌شی می‌گردند.

شماره‌ی جزو، ترتیب انتشار آن هاست و فشاری بوشده‌ها براساس ترتیب پایگان فرامرز پایور است.

کلیه حقیقی سادی و معنی این اثرباری «خانه‌ی پایور» و مؤسسه‌ی فرهنگی هنری «خانه‌ی هنرمندانه‌ی خرد» محفوظ است.

هرگونه ارجاع و احوال با ذکر منبع بلا منع است.

فهرست:

مقدمه

توضیحات و شیوه‌ی نت‌نویسی

تفاوت‌های اجراونت‌های دست‌نویس پایور

تفاوت‌های نت گروه‌نوازی و دونوازی سه‌تارو‌سنتور

پارتیتور

پارت‌ها:

سه‌تار _____

نی _____

کمانچه و قیچک I و II (ماهور Do)

کمانچه و قیچک I و II (ماهور Re)

قیچک آنتو _____

سنتور _____

تار _____

رباب _____

عود _____

۷

۹

۱۳

۱۴

۱۸

۴۶

۵۲

۵۶

۶۲

۶۸

۷۲

۷۶

۸۰

۸۶

۹۲

دونوازی سه‌تارو‌سنتور

الملحق که به نام کرس و کرسی خواهد
باید مخصوصاً در میان این دو ملکه
آنچه بخواهد که از این دو ملکه
که از این دو ملکه

توضیحات و شیوه‌ی نت‌نویسی:

۱. «قطعه‌ای برای سه‌تار و ارکستر» نخستین بار در روز بیست و هفتم دی‌ماه سال ۱۳۵۴ با گروه «پاییور» و تکنوازی سه‌تار احمد عبادی اجرا شده است؛ هم‌چنین این قطعه در بیست و دوم فروردین ماه سال ۱۳۵۵ در تالار رودکی اجرا و توسط تلویزیون ملی ایران ضبط تصویری شده است. از این قطعه تنظیم دیگری نیز برای و به نام «دونوازی سه‌تار و سنتور» در دسترس است که در جشن دوم این جزو آورده شده است. این دونوازی قبلاً در کتاب گفت و گو نیز چاپ شده است.

۲. در اجرای این قطعه چون در قسمت‌هایی، خط سه‌تار با یکی از سازهای ارکستر دوبل شده است، باید ایجاد تعادل صوتی بین سه‌تار و سازهای کننده آن و هم‌چنین کنترل صدای سه‌تار در مقابل جم ارکستر، مورد توجه قرار گیرد؛ از این روایه‌ای از نشانه‌های دینامیکی برای کسب تعادل بهتر به قطعه اضافه کرده‌ایم.

۳. با توجه به این‌که امروزه در نت‌نویسی کمانچه و قیچک دونگرش وجود دارد (نوشتن نت در درجای اصلی خود یا یک پرده بالاتر)، پارت‌های «کمانچه و قیچک II» و «قیچک I» در دو مبنای (ماهور Do و ماہور Re) نوشته شده‌اند.

۴. در گروه «پاییور»، از خانواده‌ی سازهای زهی-آرشه‌ای، یک کمانچه، دو قیچک سوپرانو و یک قیچک آلتو حضور داشته‌اند.

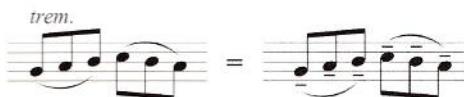
اغلب، آلتو یک اکتاو بیشتر می‌نوازد؛ در نتیجه سه ساز در اکتاو بالا قرار گرفته و اکتاو بهم تر تنها با قیچک آلتو پر می‌شود. چنین ترکیبی نامتعادل به نظر می‌رسد؛ خصوصاً آن‌که نیز اکتاو زیرتر را دوبل می‌کند. بنابراین با توجه به صداده‌ی گروه، تصور می‌شود یکی از دو قیچک سوپرانو، خط کمانچه را دوبل می‌کند و دیگری خط آلتوا را به این ترتیب تعادل صوتی مناسب‌تری در دو اکتاو برقرار می‌شود؛ مگر آن‌که ملودی در محدوده‌ی صوتی قیچک سوپرانو نباشد. با این استدلال، یک خط به کمانچه و دو قیچک سوپرانو اختصاص یافت و خط دیگر به آلتوا هرجانیاز بوده است که قیچک سوپرانوی ۲ خط آلتوا را دوبل کند، آن را با نشانه‌ی a_1 مشخص کرده و به یک اکتاو بیشتر این ترانقال داده‌ایم؛ و کمانچه و قیچک سوپرانوی ۱ با نشانه‌ی a_2 در اکتاو بالا قرار داده شده‌اند؛ دو ساز، اکتاو بالای را می‌نوازنند و دیگری اکتاو بیشتر را:

۵. هرچند وسعت صوتی ریاب در قسمت بیم شبیه به تار است، اما با توجه به رنگ صوتی اش بیشتر با عود همراهی می‌کند؛ بنابراین با به صورت اکتاو یا به صورت هم صدا (در محدوده‌ی زیرتر عود) خط عود را دوبل می‌کند. در اینجا خط عود و ریاب مشترکاً با کلید $\text{G}_\flat$ نت‌نویسی شده بود، ولی در ادامه، خطی جداگانه با کلید F به ریاب اختصاص داده شد:

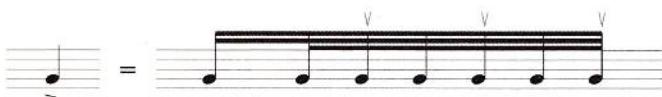

بیان موسیقی

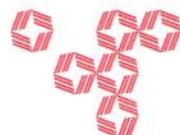
هنگامی که یک ملودی با حرکت «ریز» اجرا می‌شود، به نوعی تداعی‌کننده‌ی حالت «ترمولو»^۵ است. برای نمایش این حالت از (trem.) استفاده کردہ‌ایم. به این ترتیب به ذکر علامت «ریز» برای هر نت نیاز نیست:

شیوه‌ی اجرای «ریز» به صورت «تک ریز» یا بدون «تک»، به عهده‌ی سریرست گروه و نوازنده‌ان است؛ مگر در موارد ضروری که در آن صورت از (>) استفاده می‌شود:

۹. کاربردهای خط اتصال: در نگارش پایور، خط اتصال به چند منظور مورد استفاده قرار می‌گیرد. به یک مورد آن که وصل کردن «ریز» به نتهای بعدی است در بند ۸ اشاره کردیم. کاربرد دیگر آن نشان دادن نتهایی است که به صورت «اشارة» اجرا می‌شوند. «اشارة»‌ها در سنتور معمولاً با مضراب چپ و آهسته و کم صدا، ولی روی تار، ریاب و عود معمولاً بدون مضراب زدن و با گرفتن پرده‌ی مربوط به آن اجرا می‌شوند:

در سازهای کششی، خطوط اتصال برای نشان دادن آرشه‌ها و نفس‌ها نیز استفاده شده‌اند.

۱۰. برای نشان دادن مالش، علامت (gliss.) جایگزین (5) شده است. در اجرای آن، با حرکت سریع گلیساندو تأثیر بالای از همان گام رفته و بازمی‌گردیم:

تفاوت‌های اجرا و نت‌های دست‌نویس پایور:

۱. پاساژ میزان ۵۴ در اجرا شنیده نمی‌شود:

۲. تک‌نوازی ق پس از میزان ۱۰۹ به صورت آوازی اجرا شده است. در نت‌های دست‌نویس این قسمت با میزان پندی نوشته شده بود که در پارتیتور، خط میزان‌ها را حذف کرده و با علامت (adlib.) بازنویسی کرده‌ایم. آن‌چه در اجرا شنیده می‌شود با دست‌نویس متفاوت واين‌گونه است:

هم‌چنین در اجرا، ق از میزان ۸۴ تا ۹۰ در هر میزان دونت سیاه D0 می‌نوازد.

۳. از آنجایی که آقای عبادی بدآهنگ نواز بوده‌اند، در هر بار اجرا، تغییرات مختصری در ملودی پدید می‌آورده‌اند؛ در نیجه، پایور، هنگام ثبت، تنها چارچوب اصلی ملودی را نوشته و اجزئیات که احتمالاً متغیر هم بوده‌اند، صرف نظر کرده است. به همین دلیل اختلافاتی بین اجرا و نت دست‌نویس وجود دارد. در پارتیتور همان نت‌های دست‌نویس مبنای قرارداده شده و تنها در خط و پارت سه‌تار با توجه به اجرای عبادی، ویرایش‌ها و بازنگری‌های صورت گرفته است. به علاوه برای راحتی بیشتر نوازندۀ، از نت‌نگاری تخصصی سه‌تار استفاده شده است.

اختلافات اجرا و نت اغلب اهمیت چندان ندارند و جزئی‌اند؛ مانند اضافه شدن دیتاب یا نامنظم شدن کشش‌ها و... که در موسیقی ایرانی بسیار رایج‌اند:

بی‌تکنیک

مرکز موسیقی بتهمون شیراز

۴. همچنین اشاره‌های بدون مضراب، در سه تار در ثبت پایور با تکیه نوشته شده‌اند؛ در پارت سه تار آن‌ها را به اشاره به نت پایین‌تریا بالاتر بناست باریک تبدیل کردند:

۵. در نوازنده‌گی سه تار تکنیکی موسوم به «چپ خفیف» وجود دارد که اتفاقاً یکی از ویژگی‌های تکنیک نوازنده‌گی احمد عبادی است. در این تکنیک همزمان با برداشتن یا گذاشتن انگشت دوم یا سوم برای اشاره به نت پایین‌تریا بالاتر، چپ کم قدرت و در اصطلاح خفیفی به سیم نواخته می‌شود و انگشت مضراب را برای راست بعد از خود آماده می‌کند:

۶. تکنیک نوازنده‌گی سه تار از میزان ۱۴۸ به بعد بداهه‌ای در دو بخش است: بخش اول آوازی و بخش دوم ضربی و با همراهی تبک که در انتهای ارکستر نیز به آن‌ها می‌پیوندد (میزان ۱۵۱). این قسمت، بداهه اجرا شده است و در هر اجرامی تواند به سلیقه‌ی نوازنده تغییراتی داشته باشد. در این جزو یکی از اجراهای به نت درآمده و در پارت سه تار نوشته شده است؛ ولی از نوشتن آن در پارتیتور صرف نظر شده است.

۷. در سه میزان انتهایی، نوازنده‌ی سه تار همه‌ی سیم‌ها را به صدادرمی آورد؛ در نتیجه صدای سیم «هنگام» نیز شنیده می‌شود (C4)؛ اما در نت‌نویسی از نوشتن آن صرف نظر شد؛ زیرا ممکن بود نوازنده را در انگشت‌گذاری به اشتباه بیان‌دازد:

تفاوت‌های نت گروه‌نوازی و دونوازی سه تار و سنتور:

بدیهی است هنگامی که قطعه‌ی تنظیم شده برای گروه سازها برای دوساز بازنویسی می‌شود، به علت محدودیت اجرایی دو ساز نسبت به گروه، آهنگساز به ناچار تغییراتی در آن به وجود خواهد آورد؛ به علاوه امکان دارد آهنگساز خصم مراجعت به تنظیم قبل، ایده‌های جدیدی هم در نظرش شکل بگیرد. از میان این تفاوت‌های ناگزیر به آن‌هایی که مهم‌ترند اشاره می‌کیم:

۱. در میزان ۲۲ در گروه‌نوازی $\text{A}^{\#}$ و در دونوازی $\text{B}^{\#}$ دیده می‌شود:

Payvar Foundation,
Manzoumeh Kherad Institute,
Daneshjoo Blvd, Velenjak,
Tehran, Iran.
Tel: +982127582162

تهران، ولنجک، بلوار امام خمینی
موسسهی منظومه کردن
خانهی پایروز
تلفن: ۰۲۱۲۷۵۸۲۱۶۲

دانشجویی پایروز

payvarfoundation.org | pf@payvarfoundation.org

بتهوون
پایروز
مرکز موسیقی بهوون شیراز

مانزم
نشریه
منظومه
کردن

پایروز
منظومه
کردن

9 790901 467316

